

velbefolkede Sogne et velbegrundet Haab om et Jernbaneanlæg gennem Egnen. Men efter at der ved Lov Nr. 92 af 27de April 1900 navnlig er vedtaget et Statsbaneanlæg fra Langaa til Silkeborg, er det klart, at den i 1894 vedtagne Bane Rødkjærsbro—Silkeborg ikke kan anlægges i sin hele Udstrækning, og sidstnævnte Lov har derfor beredt de paagældende Beboere en stor Skuffelse. Disse have imidlertid samlet sig om det Stykke af det en Gang vedtagne Anlæg, som nærværende Lovforslag omhandler, og hvis Flertallets Dagsorden vedtages, vil man derfor tilføje disse Beboere en ny Skuffelse.

Dette er efter vor Formening ikke rigtigt. Det paatænkte Baneanlæg har gode Betingelser for at kunne gøre Nytte. Kellerup By tæller 1,200 Indbyggere (Sognet 1,675) og er i temmelig stærk Udvikling. Omegnen er, som allerede berørt, frugtbar og godt befolket, og det foreslaede Anlæg vil kunne betjene den allerstørste Del af Egnen mellem Rødkjærsbro og Silkeborg. Flertallets Frygt for, at dette Anlæg skulde gribe forstyrrende ind i andre Interesser har efter vor Formening ikke noget paa sig. At der derved skulde gøres Uret mod Silkeborg synes næsten utænkeligt, og at Anlægget skulde indeholde en Skuffelse for Egnene Nord for Silkeborg, er lige det modsatte af Virkeligheden. Det bedste Bevis i begge Henseender er den vedføjede Adresse fra Silkeborg og Lysgaard-Hids Herreders Landbrugsforening.

Flertallet finder det ikke forsvarligt af rent finansielle Grunde at gaa med til det paatænkte Anlæg. Dersom det foreliggende Lovforslag vedtages, „vilde der være givet et Præcedens af den betænkeligste Art“, og det saa meget mere, som det her ikke blot drejer sig om Statens Udgift til selve Baneanlægene, „men ogsaa om den Andel i Driftsbyrden af saadanne Baner, der som Regel ikke paa langt nær kunne bære deres Drift.“ Denne Betragtning er ikke rigtig. Der er ingen Privatbane i Jylland, der ikke kan bære sin

Drift. Privatbanerne i denne Landsdel give alle Overskud. Dernæst behøver man ikke at frygte noget betænkeligt Præcedens ved Vedtagelsen af nærværende Lov. Mindretallet kender ikke noget Sted i hele Landet, hvor en driftig og fremadskridende By er saaledes truet af Jernbaner til alle Sider som Kellerup, og hvor der kan være saa megen Beføjelse til et Jernbaneanlæg som her. Endelig ere lignende Anlæg ikke ukendte i Fortiden, vi skulle i saa Henseende minde om Kagerup—Helsing Banen, der blev vedtagen i 1894.

Af foranførte Grunde maa *Mindretallet derfor anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse.*

Naar Mindretallet som Bevis for Rigtigheden af dets Begrundelse anfører den fra Silkeborg og Lysgaard-Hids Herreders Landbrugsforening til Udvalget indgaaede Adresse af 30te April d. A., bemærkes det, at denne først er modtaget efter at Udvalget havde afsluttet sine Forhandlinger og at den ikke giver Flertallet Anledning til at forandre sin i den ved Modtagelsen affattede Betænkning udtalte Anskuelse. Saavel denne Adresse som den fra Silkeborg Byraad modtagne af 18de April d. A. vedføjtes Betænkningen som Bilag.

Et andet Mindretal (*Villars Lønn*) kan, skønt paa væsentlige Punkter enig i de af Flertallet fremsatte almindelige Betragtninger, paa ingen Maade være med til at opfordre Landstinget til noget saa afvisende og usædvanligt som at nægte Forslaget Overgang til 2den Behandling, da efter Mindretallets Mening Forslagsstillerne paa den paagældende Egn og Befolknings Vegne har haft Føje til at tro, at Lovgivningsmagten, navnlig efter at den havde gjort en lignende Indrømmelse over for Nymindesgab—Varde-Banen, ikke principielt vilde modsætte sig Afkortning af en ved Lov 8de Maj 1894 bestemt Privatbane, som havde vist sig uigennemførlig i sin Helhed.